

Jak prosté. Jednoho dne mi přišel mail s osobní pozvánkou od jarabáckýho šéfa a basáka zároveň Ondry Tichého na křest jejich CD. Abych to upřesnil, osobně v tom mejlu pozval asi dalších 60 lidí, ale bylo hezké, že si vzpomněl. Všechny důležité informace jako místo akce, datum, čas a cena piva jsem měl, a tak, vyzbrojen mapou Prahy v měřítku 1 : 20 000, jsem se vydal k místu činu v domnění, že můj velmi kvalitní orientační smysl mně v krizové situaci bude nápomocen. Nepomohla mi ani mapa Prahy v měřítku 1 : 20 000, ani můj velmi kvalitní orientační smysl. Ale byla to příjemná vycházka během které jsem se seznámil se spoustou lidí i jejich zajímavými osudy.

Nicméně zázraky se dějí a mailem zmiňovaný kulturní klub U Rafa jsem našel. Kolem stavení se již hemžilo poměrně dost lidí. Před vstupem do "garážového sálu" jsem si koupil vstupenku za 250 korun, v jejíž ceně byla audio kazeta a mutimediální CD. Ale dalo se tam dostat i za 30,- a ještě něco vyhrát. Našel jsem výčep, vhodnou židli a čekal. Jarabáci začali jak jinak než Kalamajkou, kterou však k mé lítosti na jejich CD nenajdete. A pak už se strhla hodinová smršť, ve které zazněly písně ať už více či méně známé. Z Jarabáků při hraní čísel energie a pohoda, kterou podporovala instrumentální ekvilibristika. U většiny kapel stačí jejich muziku vnímat po sluchové stránce. Jenže Jarabáky je třeba u jejich muziky také vidět. Teprve po spojení těchto dvou smyslů je zážitek z jejich muziky zcela naplněn. Stejně tak tomu bylo i na jejich křtu. Vše bylo bezchybné a nakonec i výše zmiňované místo konání mělo své kouzlo. Jediné, co mě trochu mrzelo, bylo ukončení křtu bez přídivku. Bouřlivý potlesk, kterým diváci odměnili muzikanty však nebyl vyslyšen. Na pódium se sice vrátili, avšak místo nástrojů se v jejich rukou objevily hodnotné ceny, které byly bezezbytku rozděny.

Nezbývá, než popřát Jarabákům hodně úspěchů s jejich deskou, aby si našla spoustu posluchačů, a vy z vás, kteří o ni máte zájem, udělejte následující: Pořídte si ji. Uděláte hned několik dobrých skutků najednou a hlavně potěšíte sami sebe skvělou muzikou. Vřele doporučuji.

PS: Křest začínal vystoupením Jana Hlaváče a byl zakončen hudbou Montypičusova létajícího psa, avšak začátek jsem nestihl a na konec už jsem musel zase odejít. Ale určitě to bylo skvělé...